

NIEOBŁĄDNIE (1) *av*

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie-, o- oraz zwykle w -e).

Sł stp brak, Cn: nieobłądnie s.v. nieobłądny, Linde brak.

Nie błędząc, nie zbaczając z drogi; przen; absque errore Cn: Y proffę abyś wtem vmyśle raczył vtwierdzić mnie/ á poştánowić łćielzki moie/ ktoremi bych nieobłądnie przydz mógł ku tobie RejPs 22.

Cf NIEOBŁĘDLIWIE, OBŁĘDNIE

ZZa